

Ola Magnell, Bruten Vinge

En stt gick genom hjrtat nr det ringde
Vinden genom vassen visste vem
En sliten fgel med en bruten vinge
Hade flugit bort och ville hem

Jag knde p mig vad som skulle flja
Visst var hon ung men inte s naiv
Att hon kunde dra nn vals och dlja
De unga mnner i sitt liv

En tr fll tyst och regnet fll p rutan
Sen hon berttat om sin vackre vn
Jag sa: Han verkar ltt att leva utan
Men du gr skert hem hos honom n

Ja kanske det, sa du, men om jag finge
Trots att jag nog ltit kort ibland
Satt jag med din arm omkring min vinge
Under linden i ditt lugna land

Din rst var ljuv musik men refrngen gick i moll
Och Hamlet satt med djupa veck i pannan
I livets dramatik finns ingen frdigskriven roll
Och ingen kan ju ga ngon annan

Min vn, sa du, som om det skulle rcka
Fr mig var du s mycket mer n s
Jag skulle till din stad i nsta vecka
Och du sa: Kan vi inte mtas d

Jag flg direkt, sa jag, ifall det ginge
Vad vore jag fr vn om jag sa nej
Till en fgel med en bruten vinge
Och en sng som klingar rtt fr mig